

Hoe die coninck sinen sone Floris tot hem riep om hem ter scholen te setten.

[2]

Als die coninck verhoorde dat sijn sone Floris verstant begonste te krijgen, riep hi hem en[de] seyde dat hi moeste ter scholen gaen: die grooten meester Gardoen soude hem leeren. Des hem dat kint Floris bedroefde ende wert weenende ende seyde: “Vader, ick en [A3v] sal niet connen leeren lesen noch scriven noch eenich dinc versinnen [ten si] dat Blancefluer met my ter scholen gaen mach.”

Doen geloefde hem zyn vader dat hise beyde ter scholen setten soude, des die kinderen beyde seer verblijt waren.

In deser manieren sijn dese twee te samen ter scholen geseten ende onderwesen malcanderen so veel dat si so seer leerden dat si beyde seer expert waren in scriven ende in lesen ende in Latijn te spreken, soo datse malcanderen dicwil mijnnen brieven gescreven hebben in Latijn, dattet d’ander kinders niet en verstonden. Ende aldus sijn dese twee in grooter liefden tsamen op ghewassen.

Waerom Floris’ vadere seer besocht was dat die jonghe liefde in sinen sone stede grijpen soude, ende dachte dese twee te scheyden ende seyde tot zijnder coninginnen da[t] [A4r] hi Blancefluer soude dooden, conde hi Floris van Blancefluer niet scheyden, op dat door haer doot hi een ander hooge ende wel geboren mocht lief krijgen. Maer die coninginne wederriet Blancefluer te dooden op avontuere oft hi daer bi mistroostich worde ende hem selven so dooden mocht. En[de] si dede ordineren dat hem Floris’ schoolmeester siec maecte, dat hi daer niet meer leeren en conde, en[de] daerom wilde hem sijn vader versenden tot Montorien in een ander schole om te leeren, daer doen ter tijt vele edele kinderen ende schoone maechden waren, om dat Floris, sijn sone, soude onder die schoone maechden ende joncfrouwen so lichtelic mogen vergeten die liefde van Blancefluer.

Maer ten quam niet na des conincx meyninghe, want als hi na Montorien reysen soude, so vraechde Floris oft Bla[n]cefluer met hem reysen soude, waer op hem die coninc antwoorde dat Blancefluers moeder siec was, ende dat si bi haer moeder b[li]ven moeste – want

die moeder moeste haer siec gelaten door des conincx gebot, end[e] haer dochterken bi haer laten, op dat Floris alleen reysen soude.

Als dan Floris dit verstaen hadde, so was hi uuter maten droevich ende bedreef grooten rouwe ende seyde dat hi sonder Blanc[e]fluer nergens wesen mochte. Als die coninck ende coninghinne dit groot misbaer aen Floris sagen, so geloofden [A4v] si Blancefluer binnen .XIIII. dagen na seynden souden, hopende dat hijse binnen dien vergeten soude. Doen was hi wat bedt te vreden en[de] nam deerlijc aen Blancefluer oorlof, haer dicwils cussende, daer si by haer moeder was in tegenwoordicheyt sijns vaders segghende:

Adieu, mijn hertelijck troost ende soet.
Adieu, mijn liefste weerste bloet.
Adieu, mijn alderblijtste dach.
Adieu, mijn confoort, mijns lydens gloet.
Adieu, myn uutvercorenste goet.
Adieu, myn liefste oogen opslach.
Adieu, die mi verblijden mach.
Adieu, myn alder hoochste medecijn.
Adieu, die liefste die ick oyt sach.
Adieu, het moet gescheyden sijn.

Adieu, tresoor mijns sins behoet.
Adieu, rosier vol lader ootmoet.
Adieu, myn eewelijc gheclach.
Adieu, myn troost, mijn minnelijck groet.
Adieu, die mi met sorgen voet.
Adieu, voort meer in my, o wach.
Adieu, na u myn gevraech.
Adieu, doet mi soo grooten pijn.
Adieu, die mi te troosten plach.
Adieu, het moet gescheyden sijn.

Adieu, mijn spiegel van seden vroet.
Adieu, mi versuchten doet.
Adieu, in my noyt sulck verdrach.
Adieu, myn hope, mijn hoochste vloet.
[A5r] Adieu, daer alle mijn ruste op stoet.
Adieu, alle mijns leets verjach.
Adieu, myn roepen is nu: "O wach!"
Adieu, ghi blijft die liefste myn.
Adieu fonteyne, myns vruechts ghelach.
Adieu, het moet gescheyden sijn.

Princersse.

Blancefluer, ghi sijt die mi die last oploet.
Ick hope noch te sien u schoon aenschijn.
Ghedenckt myns lief, die in dit lijden wroet.
Adieu, het moet ghescheiden sijn.

Van desen ghelate ende woorden en was sijn vader die coninck niet wel te vreden, waerom hi Floris met schoone woorden ende propere giften [ende] met schoonen state te Montorien ter scholen sant, daer hi seer feestelijck ontfanghen was vanden hertoghe Choras ende vander vrouwen Sente ende van haerder dochter. Ende wert ten lesten van vrouwe Sybijle inder scholen gheleyt daer hi leeren soude, ende daer seer veel edel maechden waren. Maer twas al niet, want wien hi sach oft wat hi hoorde, hem quam altoos in sijn ghepeys syn uutvercoren Blancefluer, so dat hi dicwils seer versuchte ende maecte groot gheclaech eer die .XIIIIJ. dagen volcomen ende ten eynde waren.

Als nu den tyt vanden .XIIIIJ. dagen volcomen was ende hem Blancefluer niet ghesonden en wert, so wert hy noch meer rouwich ende sorchde dat si doot ware, so dat hi eten noch drincken [A5v] noch slapen en c[on]de, maer wert geheel siec.

Als dat sijn camerlinc sach, ontboot hy haestelijck dese saken den coninc, sinen vader, die die coninginne tot hem heeft geroepen ende seyde: "Vrouwe, ic en weet wat raet met onsen sone. Blancefluer moet ons kint houden in haer liefde met toverien, dat weet ic wel, want bi

niemant dan bi haer en geert hi te sijn. Nu sal icse haestelijc doen halen ende salse dooden op dat hyse dan vergeten mach!”

Doen seyde die coninghinne: “Heere, dat is onwyselyck geseyt dat Blancefluer ons kint heeft betovert, want si hem oock uuter maten bemint. Want nader tijt dat hi te Montorien trac, en heeft si noyt bliden dach gehadt maer altoos in versuchten geweest ende in swaren pinen, so dat si noch eten noch drincken en mocht.”

Aldus behieltse Blancefluer te live, segghende: “Ay heere, het waer groote sonde ende schande datmen een kint dooden soude sonder recht oft reden. Maer ghi doet beter dat gise in die stadt van Nicheen doet voeren ende doetse daer vercoopen. Ende van daer salse wel vervoert worden, datmen daer niet meer af vernemen en sal.”

Als die coninc dit verstaen had van sinder vrouwen, dochtet hem goeden raet. Ende dede tot hem comen twee rijcke coopliden ende seyde hem hoe si te Nicheen trecken moesten om Blancefluer daer te vercoopen, dwelcke die [A6r] coopliden seyden dat si al doen soudent da[t] hem liefde.